

Ĉapitro dek

Halovino

La sekvantan tagon Malfid apenaŭ fidis siajn okulojn, kiam li vidis Hari kaj Ron ankoraŭ ĉe Porkalo, aspektante lacaj sed tute bonhumoraj. Ja, tiun matenon Hari kaj Ron konsideris la renkonton kun la trikapa hundo kiel elstaran aventuron, kaj ili entuziasme atendis plian. Nun Hari rakontis al Ron pri la pakaĵo, kiu evidente relokiĝis de Gajngotoj al Porkalo, kaj ili pasigis multon da tempo cerbumante pri kio do povus bezoni tiel fortan gardadon.

“Ĝi estas aŭ ege valora aŭ ege danĝera,” supozis Ron.

“Aŭ ambaŭ,” aldonis Hari.

Tamen, ĉar ili nur certe sciis tion, ke la mistera objekto estis kvin centimetrojn longa, ili ne havis grandan ŝancon por diveni, kio ĝi estas, sen pluaj indicoj.

Nek Nevil nek Hermiona manifestis iun ajn intereson pri tio, kio restas sub la hundo kaj la klapopordo. Al Nevil gravis ĉefe, ke li neniam denove iru proksime al la hundo.

Hermiona nun rifuzis paroli kun Hari kaj Ron. Sed ŝi estis tiel ĉefema kaj ĉionscia, ke ili frandis ŝian silenton. Al ilia feliĉo nur mankis rimedo, per kiu ili venĝu sin kontraŭ Malfid, kaj plaĉege ĝuste tio alvenis poŝte la sekvantan semajnon.

Dum la strigoj amasiĝis en la Granda Halo kiel kutime, ĉies atento kaptiĝis de longa, mallarĝa pakaĵo portata de ses grandaj otusoj. Hari tiom interesiĝis kiom la ceteraj pri kion enhavas tiu granda pakaĵo, kaj li miregis kiam la strigoj glisis suben kaj faligis ĝin ĝuste antaŭ lin, forfrapante lian lardon de la tablo. Ili apenaŭ estis forflirtintaj, kiam alia strigo faligis leteron sur la pakaĵon.

Hari ŝire malfermis la leteron unue, kio bonŝancis, ĉar skribite estis:

NE MALFERMU LA PAKAĴON APUD LA TABLO. Ĝi enhavas vian novan Nimbuson 2000. Tamen mi ne volas sciigi al ĉiuj, ke vi havas flugbalailon, ĉar ĉiu petus unu similan. Olivero Arbo renkontos vin ĉivespere ĉe la kvidiĉa tereno je la sepa por via unua trejnado.

Prof. M. MakGongal